Mateusz Nogieć

Scenariusz 2-sprawozdanie

Celem projektu było poznanie budowy i działania jednowarstwowych sieci nieuronowych oraz uczenie rozpoznawania wielkości liter.

Opis budowy wykorzystanych sieci i algorytmów uczenia.

1. Perceptron- składający się z neuronów McCullocha-Pittsa, posiadających wiele wejść i jedno wyjście. Każdemu z wejść przyporządkowana jest liczba rzeczywista - waga wejścia. Wartość

$$s=w_0+\sum_{i=1}^n x_iw_i$$

na wyjściu neuronu obliczana jest w następujący sposób

2. Adaline (ADAptive LInear Neuron)-swoją budową bardzo przypomina budowę perceptronu z tą różnicą, że porównuje się sygnał wejściowy z sygnałem na wyjściu liniowej części neuronu

(sumatora), a więc błąd opisany jest wzorem:
$$\delta$$
 = d –s. $g(\mathbf{z}) = \left\{ egin{array}{ll} 1 & \text{if } \mathbf{z} \geq \theta \\ -1 & \text{otherwise.} \end{array} \right.$

Opis danych uczących oraz testujących.

W pliku z danymi uczącymi znajduje się 10 małych i 10 dużych liter. Wektor każdej litery kończy oczekiwany output. Jedna litera to matryca zer i jedynek 5x7.

Plik testujący składa się z 3 małych i 3 dużych liter. Oczekiwany output na końcu wektora.

```
1,1,1,1,0,1,0,0,0,1,1,0,0,0,1,1,1,1,1,0,1,0,0,0,1,1,0,0,0,1,1,1,1,1,1,0,1
0,1,1,1,0,1,0,0,0,1,1,0,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,1,0,0,1,1,1,1,0,1
1,1,1,1,0,1,0,0,0,1,1,0,0,0,1,1,0,0,0,1,1,0,0,0,1,1,0,0,0,1,1,1,1,1,1,0,1
1,1,1,1,1,1,0,0,0,0,1,0,0,0,1,1,1,1,1,0,1,0,0,0,0,1,0,0,0,1,1,1,1,1,1,1
1,1,1,1,1,1,0,0,0,0,1,0,0,0,1,1,1,1,1,0,1,0,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,0,1
0,1,1,1,0,1,0,0,0,1,1,0,0,0,0,1,0,1,1,1,1,1,0,0,0,1,1,0,0,0,1,0,1,1,1,1,0,
0,1,1,1,0,0,0,1,0,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,0,1,1,1,1,0,
1,1,1,1,1,0,0,0,0,1,0,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,0,1,1,0,0,0,1,0,1,1,1,1,0,
0,0,0,0,0,0,0,0,0,1,0,0,0,0,1,0,0,0,0,1,1,1,1,1,1,1,0,0,0,1,1,1,1,1,1,1
0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,1,1,1,1,1,1,1,0,0,0,1,1,1,1,1,1,1,1,0,0,0,0,1,1,1,1,1,1,0
0,0,0,0,0,0,0,0,0,1,1,1,1,1,1,0,0,0,0,1,1,1,1,1,1,0,0,0,0,1,0,0,0,0,0
0,0,0,0,0,0,0,0,0,1,1,1,1,1,1,1,0,0,0,1,1,1,1,1,1,1,0,0,0,0,1,1,1,1,1,1,0,0
0,0,0,0,0,0,0,0,0,1,0,0,0,0,1,0,0,0,0,1,1,1,1,1,1,1,0,0,0,1,1,0,0,0,1,0
0,0,0,0,0,0,0,0,0,1,0,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,0,0,1,0,0,0,0,1,0,0,0,0,0,0,0,0
0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,0,1,0,0,0
```

Wektor litery

Oczekiwany output

Dla każdej sieci wykonałem uczenie dla następujących **współczynników uczenia**: 0.01, 0.1, 0.5, 1.

Poniżej prezentuje otrzymane wyniki.

Perceptron:

IRate 0.01

0.1

0.5

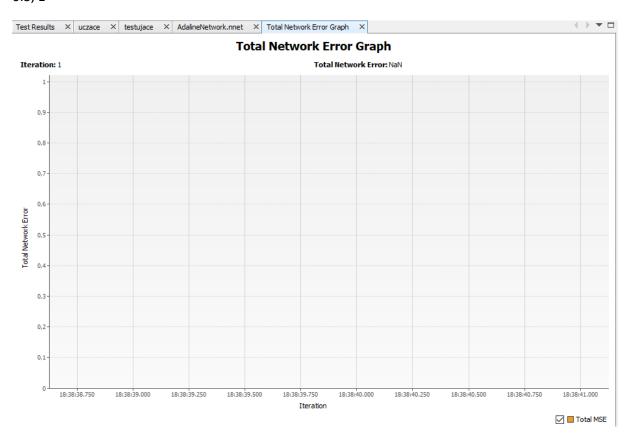
1

Adaline:

0.01

0.1

0.5, 1

Dyskusja błędów, wnioski.

Perceptron okazał się bezbłędny dla każdego z testowanych współczynników uczenia. Na taki wynik może wpływać format, w jakim zapisywałem małe litery. Jest dość oczywisty dla programu, dlatego jego skuteczność jest aż tak wysoka.

Skuteczność sieci neuronów Adeline jest dużo niższa. W programie, którego używałem do realizacji projektu dla neuronu zwracającego output nie działa poprawnie próg aktywacji, a jedynie zwraca sumę. Dla wpółczynnika uczenia 0.01 i 0.01 skuteczność wyniosła ~67%. Warta zauważenia jest tendencja, że przy wyższym współczynniku sumy odpowiadające następnie za próg aktywacji coraz bardziej odbiegają od pożądanych rezultatów. Dla współczynnika 0.5 oraz 1 program wyrzucał błąd, którego powodem była błędna ilość iteracji. Niestety nie wiem czym może być to spowodowane.

Do realizacji projektu wykorzystałem program NeurophStudio. Z niego pochodzą powyższe screenshoty.